

Skjøtselplan for Skardalen 03, slåttemark

Kåfjord kommune, Troms fylke

Gunn-Anne Sommersel

Skjøtselplan for Skardalen 03, slåttemark

Kåfjord kommune, Troms fylke

Ecofact rapport: 237

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Sommersel. G.-A. 2012. Skjøtselplan for Skardalen 03, slåttemark. Kåfjord kommune, Troms fylke. Ecofact rapport 237, 12 s.
Nøkkelord:	Frisk fattigeng, førkrigshus, utvalgt kulturlandskap, sjøsamisk, slått, skjøtsel
ISSN:	1891-5450
ISBN:	978-82-8262-235-6
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Troms
Prosjektleder hos Ecofact:	Gunn-Anne Sommersel
Samarbeidspartnere:	
Prosjektmedarbeidere:	
Kvalitetssikret av:	Geir Arnesen
Forside:	Skardalen 03. Foto: Tom Aslaksen Nicolaysen

www.ecofact.no

INNHOLD

1	GENERELL DEL	1
1.1	SLÅTTEMARKSUTFORMINGER I NORD NORGE	1
1.2	GENERELLE RÅD VED SKJØTSEL OG RESTAURERING AV VERDIFULLE SLÅTTEMARKER	2
1.2.1	<i>Skjøtsel</i>	2
1.2.2	<i>Restaurering</i>	2
2	SPESIELL DEL	5
2.1	SØKBARE EGENSKAPER (FOR NATURBASE).....	5
2.2	OMRÅDEBESKRIVELSE (FOR NATURBASE OG SOM GRUNNLAG FOR SKJØTSELSPLANEN).....	5
2.2.1	<i>Innledning</i>	5
2.2.2	<i>Beliggenhet og naturgrunnlag</i>	5
2.2.3	<i>Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper</i>	6
2.2.4	<i>Artsmangfold</i>	6
2.2.5	<i>Bruk, tilstand og påvirkning</i>	6
2.2.6	<i>Fremmede arter</i>	6
2.2.7	<i>Kulturminner</i>	6
2.2.8	<i>Skjøtsel og hensyn</i>	7
2.2.9	<i>Del av helhetlig landskap</i>	7
2.2.10	<i>Verdibegrunnelse</i>	7
2.3	SKJØTSELSPLAN	7
2.3.1	<i>Mål</i>	7
2.3.2	<i>Aktuelle tiltak</i>	8
2.3.3	<i>Utstyrsbehov</i>	8
2.3.4	<i>Oppfølging</i>	8
3	KILDER	9
4	ORTOFOTO/KART	10
5	ARTSLISTE	12

1 GENERELL DEL

(Hentet fra mal for skjøtselplaner utformet av DN)

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksopper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m² og også de største bestandene av flere truede engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige ”levende genbanker”. I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper.

1.1 Slåttemarksutforminger i Nord Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Nord-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Nordland finnes fine dunhavreenger med forekomst av bl.a. rødflangre, brudespore, vill-lin, harerug, fjellfrøstjerne og jåblom på skjellsand. Slik eng er tidligere registrert

bl.a. på Kjerringøy, Bodø kommune. Ved Kvarv i Sørfold fantes en annen utforming av dunhavreeng med arter som gulmaure, gjeldkarve og småengkall (Norderhaug 1988). Boreal slåtteeng (G7) finnes også i Nord-Norge, men her mangler sørlige arter (Fremstad & Moen 2001). Artsrike kalkenger finnes bl.a. på Skogsholmen i Vega kommune. Skogstorkenebb-ballblomeng (G13) er karakteristiske for Nord-Norge og tidligere registrert bl.a. ved Jarfjorden i Finnmark med forekomst av bl.a. flere marikåpearter, sølvbunke, fjelltimotei, hvitbladtistel, gulaks, ryllik, småengkall og harerug (Norderhaug 1988). Enger med et spesielt artsinventar er Finnmarksfrøstjerneeng og silkenellikeng (G9) som er registrert i Talvik og Anarjohka i Alta respektive Porsanger, Lebesby, Tana og Sør-Varanger (Alm et al. 1994, Fremstad & Moen 2001). Eksempler i god hevd finnes sannsynligvis ikke lenger, men svakt gjengrodde enger med mye finnmarksfrøstjerne og/eller russkjeks er registrert. Ved Makkenes i Vadsø finnes fine slåttemarklokaliteter som nå beites. Artsrike rester av tidligere slåttemark i tilknytning til sanddynesystemer (dyneeng W2a,b) finnes fortsatt i Nord-Norge bl.a. i Finnmark. De har imidlertid ikke vært i bruk på lang tid (Vibekke Vange pers. medd.).

1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

1.2.1 Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsformen, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/eventuelt hesjes før det fjernes. Bakketørkinga viktig for at frøene til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut ”godbitene” slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

1.2.2 Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltakene er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteeenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstrær må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egna steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønska rask- og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær og brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedenfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somre må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjødurt eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljå eller krattrydder. Eventuelle felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregnen med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DN's hjemmesider:
<http://www.dirnat.no/content/1916/>

2 SPESIELL DEL

2.1 Søkbare egenskaper (for naturbase)

Navn på lokaliteten Skardalen 03		Kommune Kåfjord		Områdenr. 194010052	
ID i Naturbase		Registrert i felt av: Gunn-Anne Sommersel		Dato: 27.07.2012	
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige) 1992 – Jenny Mikalsen Nordberg 2011 – Gunn-Anne Sommersel (Ecofact AS) og Iulie Aslaksen				Skjøtelsavtale: Inngått år: Utløper år:	
Hovednaturtype (% andel): D01 – Slåttemark (100%) Tilleggsnaturtyper:			Utforminger (% andel): D0104 – Frisk fattigeng (100%)		
Verdi (A, B, C): C (lokalt viktig)		Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)			
Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11) Ingen					
Stedkvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):	
< 20 m	X	God		Slått	x
20 – 50 m		Svak	x	Beite	
50-100 m		Ingen		Pløying	
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling	
		Dårlig		Lauving	
				Vegetasjonstyper:	
				G4a – Frisk fattigeng, vanlig utforming	

2.2 Områdebeskrivelse (for Naturbase og som grunnlag for skjøtelsplanen)

2.2.1 Innledning

Kartleggingen er gjort i forbindelse med utarbeidelse av skjøtelsplan for lokaliteten. Området er tidligere kartlagt av Jenny Mikalsen Nordberg i 1992, i forbindelse med den nasjonale registreringen av kulturlandskap gjort i første halvdel av 1990-tallet. I tillegg gjorde Gunn-Anne Sommersel (Ecofact) og Iulie Aslaksen en befarings i forbindelse med kartlegging av naturtyper i kulturlandskapet i Skardalen i 2011. Beskrivelsen fra årets kartlegging vil erstatte den tidligere beskrivelsen. Avgrensningen av lokaliteten er noe endret fra 2011.

2.2.2 Beliggenhet og naturgrunnlag

Skårfvåggi/Skardalen er ei lita sjøsamisk bygd mellom Manddalen og Kåfjordbotn i Gáivuona suohkan/Kåfjord kommune. Det er Troms fylkes utvalgte kulturlandskap i jordbruket. Her har vært drevet både jordbruk, fiske og reindrift. Siden området er nokså bratt, har driftsformen vært mer eller mindre tradisjonell helt opp til i dag. Eiendommene er lange og smale, og går fra fjæra og opp mot fjellet. Nedenfor veien fins naust og sjøboder, på oversida ligger bolighus og fjøs på rekke. Lenger opp i lia, i området mellom innmark og utmark står sommerfjøsene og høysjåer.

Den avgrensede lokaliteten er en liten flekk med slåttemark inn i mellom husene helt nær E6 i Luokta. Den avgrenses av den gamle ”Riksvei 50” på oversida, en garasje i vest, hus og plenområde nedenfor mot E6 og en liten skog i øst.

Hovedbergarten i området er glimmergneis, glimmerskifer, metasandstein og amfibolitt. Amfibolitt og glimmerskifer kan være relativt næringsrike bergarter. Imidlertid er det flere andre forhold som også er med å avgjøre hvor lett tilgjengelig næringen er for plantene. Løsmassene i lokaliteten er breelavsetninger. Dette er materiale som er transportert og avsatt av breelver. Elveavsetninger har generelt oftest lite tilgjengelige plantenæringsstoffer.

2.2.3 *Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper*

Dette er i følge grunneierne gammel slåttemark som har vært i drift nesten fram til i dag. Utformingen er frisk fattigeng (D0104). Det er innslag av hageplanter som solbærbusker og noe jordbær, i tillegg til en og annen ballblom.

2.2.4 *Artsmangfold*

Artene er relativt jevnt fordelt i enga, som på en slåttemark. Det er mest av de vanlige engartene som ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), marikåper (*Alchemilla* spp.), engreverumpe (*Alopecurus pratensis*), karve (*Carum carvi*), rødsvingel (*Festuca rubra*), engfrytle (*Luzula multiflora* ssp. *multiflora*), fjellminneblom (*Myosotis decumbens*), engrapp (*Poa pratensis* ssp. *pratensis*), krypsoleie (*Ranunculus repens*), engsyre (*Rumex acetosa*), jonsokblom (*Silene dioica*), løvetann (*Taraxacum* sp.) og ballblom (*Trollius europaeus*). I tillegg kommer noe gjengroingsarter som hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*) og høymole (*Rumex longifolius*). Det ble funnet til sammen 21 arter i enga.

2.2.5 *Bruk, tilstand og påvirkning*

I følge grunneierne har lokaliteten vært slått helt fram til i dag, med unntak av et opphold på fire år. Det har vært litt ekstra klipping av gras av og til, slik at det er avvik i tradisjonell drift. Området bærer preg av begynnende gjengroing og gjødsling, muligens på grunn av manglende fjerning av slåttematerialet. Trusler for området er videre gjengroing. Man bør også være oppmerksomme på hageplantene, men dersom enga blir slått på tradisjonelt vis framover vil det neppe være noe problem. I tillegg er det en trussel med nærheten til husene, og mulig bruk som hageareal. Dersom enga blir klipt flere ganger i løpet av sesongen slik man gjør med plenarealer, så vil dette påvirke artsinventaret, og ødelegge området som slåttemark.

2.2.6 *Fremmede arter*

Det ble ikke funnet fremmede arter.

2.2.7 *Kulturminner*

Bolighuset knyttet til lokaliteten er i følge Sveen, Sjøli og Brattland (2012) automatisk fredet, og sannsynligvis bygd i tidsrommet 1675-1699. Opplysningene er noe usikre.

2.2.8 Skjøtsel og hensyn

Området bør slås tidligst i midten av juli med lett utstyr, og kun en gang pr år. Slåttematerialet må enten hesjes på området, eller bakketørkes, og deretter fraktes ut av området.

2.2.9 Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et helhetlig sjøsamisk kulturlandskap som stedvis er i drift, med semitradisjonelle metoder.

2.2.10 Verdibegrunnelse

Lokaliteten får en C verdi (lokalt viktig), siden den er en del av kulturlandskapet i Skárfvággi/Skardalen, og det at den fortsatt har slåttemarkspreg. Imidlertid er den nokså lave artsdiversiteten, begynnende gjengroing og den noe fragmentariske framtoningen av området, med hageplanter, plenareal og jordbæråker i utkanten lokaliteten til sammen nok for å ikke gi området en B-verdi.

2.3 Skjøtelsplan

DATO skjøtelsplan:	UTFORMET AV:		FIRMA:	
31.12.2012	Gunn-Anne Sommersel		Ecofact	
UTM 34W 485364, 7712204	Gnr/bnr. 28/14, 28/20, 28/23	AREAL (nåværende): 0,45 daa	AREAL etter evt.restaurering:	Del av verneområde? Nei
Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder, ev datoer. Navn: Per Larsen (representant for Skardalen bygde- og kulturlag), 26. – 27. 07.12.			Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer) Befaring av området sammen Intervju/samtale.	

2.3.1 Mål

Hovedmål for lokaliteten: Det avgrensede området skal brukes som slåtteeing, med kun en slått i året etter midten av juli, uten gjødsling.

Konkrete delmål: Det er ønskelig å fjerne innslaget av gjengroingsarter som hundekjeks, og høymole. Slåttematerialet bør tørkes enten på hesjer eller på bakken, og fjernes ut av området etterpå. Slåttemateriale som fjernes ut av området kan eventuelt legges i kompost. Dersom man får opp temperaturen i komposten, slik at nedbrytning av røtter og frø blir fullstendig, vil jorda kunne brukes som for eksempel hagejord. Dette etter forslag fra en av grunneierne.

Tilstandsmål arter: Det er ønskelig å oppnå en jevn fordeling av naturengarter i området.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing: Høymole og hundekjeks bør gå ut etter en stund med vanlig slått. Dette bør imidlertid overvåkes, og man bør slå akkurat disse to ganger i sesongen om nødvendig.

2.3.2 Aktuelle tiltak

	Prioritering (år)	Ant daa og kostnad/daa	Kontroll: (Dato)
<p>Generelle tiltak:</p> <p><u>Fjerne gamle visne plantedeler</u> som dekker jordbunnen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Det beste er å bruke rive. • Tungt maskineri må ikke brukes. • Tohjulstraktor med rive kan brukes 	2013	ca 0,45 daa	
<p>Årlig slått uten bruk av tunge maskiner. Tohjulstraktor med slåttekriver kan kanskje brukes. Unngå redskaper som sliter av/fliser opp plantene.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Slåttetidspunkt etter midten av juli • Det må ikke slås mer enn en gang i året • Bakketørrking eller hesjing av høyet • For å unngå gjødslingseffekt må høyet fjernes etter tørrking • Unngå gjødsling • Unngå beite (annet enn med hest under restaureringsfasen) • Unngå traktor eller liknende tungt redskap som stamper jorda sammen 	2013	ca 0,45 daa	
<p>Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle:</p> <p>Kutte ned planter av hundekjeks og høymole to ganger i året de tre første årene.</p>	2013 - 2016		
<p>Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:</p>			

2.3.3 Utstyrbehov

Ljå og rive

Ved hesjing: staur og hesjestreng

2.3.4 Oppfølging

Skjøtselplanen bør evalueres innen 5 år

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Ingen slike behov.

Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtelsavtale parter:			
ANSVAR: Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselplanen.			

3 KILDER

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997). Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 1-279.

Norberg, M.-B. E., inkludert deler av rapport skrevet av Jenny Mikalsen (1995). Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i Troms, 22 utvalgte områder. Registreringer 1992 – 1994. Rapport nr. 59. Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen.

Norderhaug, A., Austad, I. og Hauge, L. (red.) (1999). *Skjøtselboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker*. Landbruksforlaget. (Internettutgave: www.dirnat.no).

Sommersel, G.-A. (2012). Skárfvággi/Skardalen i Gáivuona suohkan/Kåfjord kommune. Kartlegging av naturtyper i kulturlandskapet. Ecofact rapport 158. 23 s.

Sveen, S.B., Sjølie, R. & Brattland, C. (2012). Skárfvággi/Skardalen. Utvalgt kulturlandskap i jordbruket, Troms fylke. Rapport om samiske kulturminner og kulturmiljøer. Sametinget. 42 s.

4 ORTOFOTO/KART

Figur 1. Lokalitet 03 i Skardalen/Skårfvåggi er avmerket med grønt. Dette er en gammel slåttemark som har vært jevnlig slått. Utformingen er frisk fattigeng (D0104). Innskutt bilde viser lokalitetens plassering i bygda, merket med rødt.

Figur 2. Eldre foto fra bygda Skardalen/Skårfvåggi som viser at lokalitet 03 (se rød ring) er en gammel slåttemark, og at det ble brukt hesjer for å tørke høyet. Det blå huset er et av de få førkrigshusene i bygda, og er sannsynligvis bygd på 1600-tallet. (Foto: Ukjent).

Figur 3. Slåttemark med utforming frisk fattigeng (D0104) på lokalitet 03 i Skardalen/Skårfvåggi, Kåfjord kommune. Her vises den delen av slåttemarka som er mest gjengrodd. I tillegg ser man til høyre i bildet et område som ser ut til å være slått som plen. Foto: Tom Aslaksen Nicolaysen.

5 ARTSLISTE

Vitenskapelig navn	Norsk navn
<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik
<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein
<i>Alchemilla</i> sp.	Marikåpe
<i>Alopecurus pratensis</i>	Engreverumpe
<i>Anthriscus sylvestris</i>	Hundekjeks
<i>Carum carvi</i>	Karve
<i>Festuca rubra</i>	Rødsvingel
<i>Fragaria vesca</i>	Markjordbær
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>	Engfrytle
<i>Myosotis decumbens</i>	Fjellminneblom
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>pratensis</i>	Engrapp
<i>Ranunculus repens</i>	Krypsoleie
<i>Rubus idaeus</i>	Bringebær
<i>Rumex acetosa</i>	Engsyre
<i>Rumex longifolius</i>	Høymol
<i>Salix myrsinifolia</i> ssp. <i>borealis</i>	Setervier
<i>Silene dioica</i>	Rød jonsokblom
<i>Stellaria nemorum</i>	Skogstjerneblom
<i>Taraxacum</i> sp.	Løvetann
<i>Trollius europaeus</i>	Ballblom
<i>Viola tricolor</i>	Stemorsblom
